

напрѣдъ да нападнатъ на Елена и да я изгорятъ, съсипятъ и сграбятъ, защото еленчанитѣ не били патриоти но чорбаджии, и не вземали никакво участие въ бунта. Казватъ, че като искалъ да пропагандира тази идея, Стамболовъ далъ и помѣнатиия иронически надсловъ на пѣсенъта.“

Стр. 78 и 79.

Отъ цитирания пасажъ на г. Теодоровъ се установява: 1) че той не признава прѣстѣпното отношение на еленскитѣ чорбаджии къмъ революционната организация и нейнитѣ дѣйци, 2) че революционеритѣ не сж изиращали срещу тѣхъ—чорбаджии—въоръжена чега и 3) че прѣзъ врѣмето на революционната дѣйность на Дякона Василъ Левски „Пѣсенъта на еленскитѣ чорбаджии“ не е била позната, защото тя, подъ другъ надсловъ е била написана отъ Стефанъ Стамболовъ прѣзъ 1875 година за Старо Загорското въстание, прѣзъ врѣме на което тя била популярна и много се пѣяла. Тази пѣсенъ, ако не се лъжа, е напечатана въ сборката: „Пѣсни и стихотворения отъ Хр. Бо-